

Retninger maatte, dersom vi skulde anvende et Udtryk fra Eftertrykslovgivningen, kaldes Fortryk. Men den anden Side af Sagen forekommer mig rigtignok at være meget beslægtet, Forfatterens trykte Bog og Gjengivelsen i Lithografi af et Maleri eller en Billedstatue. Der kan saaledes efter mit Skjøn ikke være Spørgsmaal om at anstille en Sammenligning mellem den trykte Aladdin og Thorvaldsens originale Bason, men vel imellem den trykte Aladdin og et Lithografi af Thorvaldsens Bason. Denne Lighed er den, jeg alene har omtalt, og den troer jeg ikke, at den ærede Landsthingsmands Foredrag egentlig kan siges at have afkræftet. I visse Tilfælde er Ligheden fuldstændig, endog til Identitet; naar saaledes f. Ex. en Tegner udgiver sin Tegning — den behøver ikke nogen anden Skikkelse for at være et overordentligt Kunstværk — troer jeg, at det maa anerkjendes for et Indgreb i hans Ret at lade Tegningen trykke paa et andet Sted, og at dette maa stilles ganske lige med Eftertryk af en trykt Bog. I detmindste er dette vor Eftertrykslovgivnings Tanke; thi i § 9 hedder det udtrykkelig, at forsaavidt Noget har ladet trykke geografiske, topografiske eller naturvidenskabelige Tegninger, er Indgreb i Bedkommendes Ret med Hensyn til disse at betragte som Eftertryk. Saadanne Tegninger kunne meget vel være virkelige Kunstværker, men disse Kunstværker ere givne i Trykken og have derved faaet en anden Skikkelse, og fra det Øieblik af er det efter min Mening, at der først kan være Spørgsmaal om at anstille en Sammenligning og finde Paralleler. Naar derfor et af Udvalgets ærede Medlemmer (Clausen) nys meente, om det ikke kunde være i sin Orden at tage under Overveelse, om man ikke, idet man ubdvide Rettigheden for Kunstnerne i Overensstemmelse med de Regler, der gjælde for Eftertryk, tillige burde fastsætte Begrænsninger, der vare analoge med dem, der findes i Eftertrykslovens § 12, altsaa satte en vis Termin, saaledes, at hvis det i denne ikke havde været muligt at faae Exemplarer af et Arbejde, skulde det staae Enhver frit for at gjengive Kunstværket, saa kan jeg ikke bifalde dette. Ogsaa vil det høie Thing have hørt, at den ærede Landsthingsmand paa min anden Side

(Madvig) heller ikke har kunnet tiltræde denne Tanke. — Der er virkelig, som der blev bemærket, en væsentlig Forskjel med Hensyn til den Maade, hvorpaa saadanne Arbejder fremtræde i enkelte Oplag eller i Mangfoldigheder af Oplag. En Undtagelse maatte der dog ialtfald her gjøres. Der maatte vel i denne Eftertrykslovgivning, som i Loven om Eftertryk af 29de December 1857, udtales, at Bestemmelserne gjaldt først, naar Kunstneren havde benyttet den anden Side af sit Værk og givet det i Trykken. Man vilde da vel ikke tillade Alle og Enhver at gjøre Indgreb i Malerens Ret, og fordi han ikke inden en vis Tid havde udgivet sit Værk i Lithografie, Kobberstik osv., tillade Enhver at gjøre det. Det tillader Eftertryksloven ikke ligeoverfor Forfattere; den tillader dem at være raadige over deres Manuskripter i deres Levetid, og deres Efterlevende i 30 Aar efter Kunstnerens Død. Jeg er iøvrigt enig med den ærede Taler (Madvig) i, at den nærmere Affattelse af et saadant Endringsforslag vilde indeholde store Vanskeligheder, og jeg er overbevist om, at dette er Grunden til, at den høitærede Minister ikke i dette Lovudkast har søgt at opstille en saadan Begrænsning. Naar det nu er sagt, at Spørgsmaalet om denne Difference mellem 10 og 30 Aar vistnok for Kunstakademiet og for Kunstnerne overhovedet nærmest udspringer af en Art Vresfølelse, idet man ikke vil staae ringere end Forfatterne, da troer jeg, at der er fuld Berettigelse til en saadan Vresfølelse. Jeg seer ikke, hvorfor overhovedet Fantasiens Frembringelser skulle sættes lavere end Tankens. (Madvig: Ikke lavere.) Den ærede Landsthingsmand sagde: Ikke sættes lavere. Men Forskjellen vil dog bevirke, at deres Frembringelser afkaste en forskjellig Fordeel. Lad os imidlertid see bort fra denne Side af Sagen, som just ikke er den, jeg er Forkæmper for, ligesom det ikke er den, Kunstakademiet har lagt Vægt paa. Det er en Vresfølelsesag, men paa den anden Side en virkelig Vresfag, thi medens Forfatteren ikke vil kunne lide paa sin Vre derved, at f. Ex. en Anden eftertrykker Aladdin, der vedblivende vil være et udydeligt Mesterværk, hvad enten det fremtræder i en original eller i en eftertrykt Udgave, hvori der